

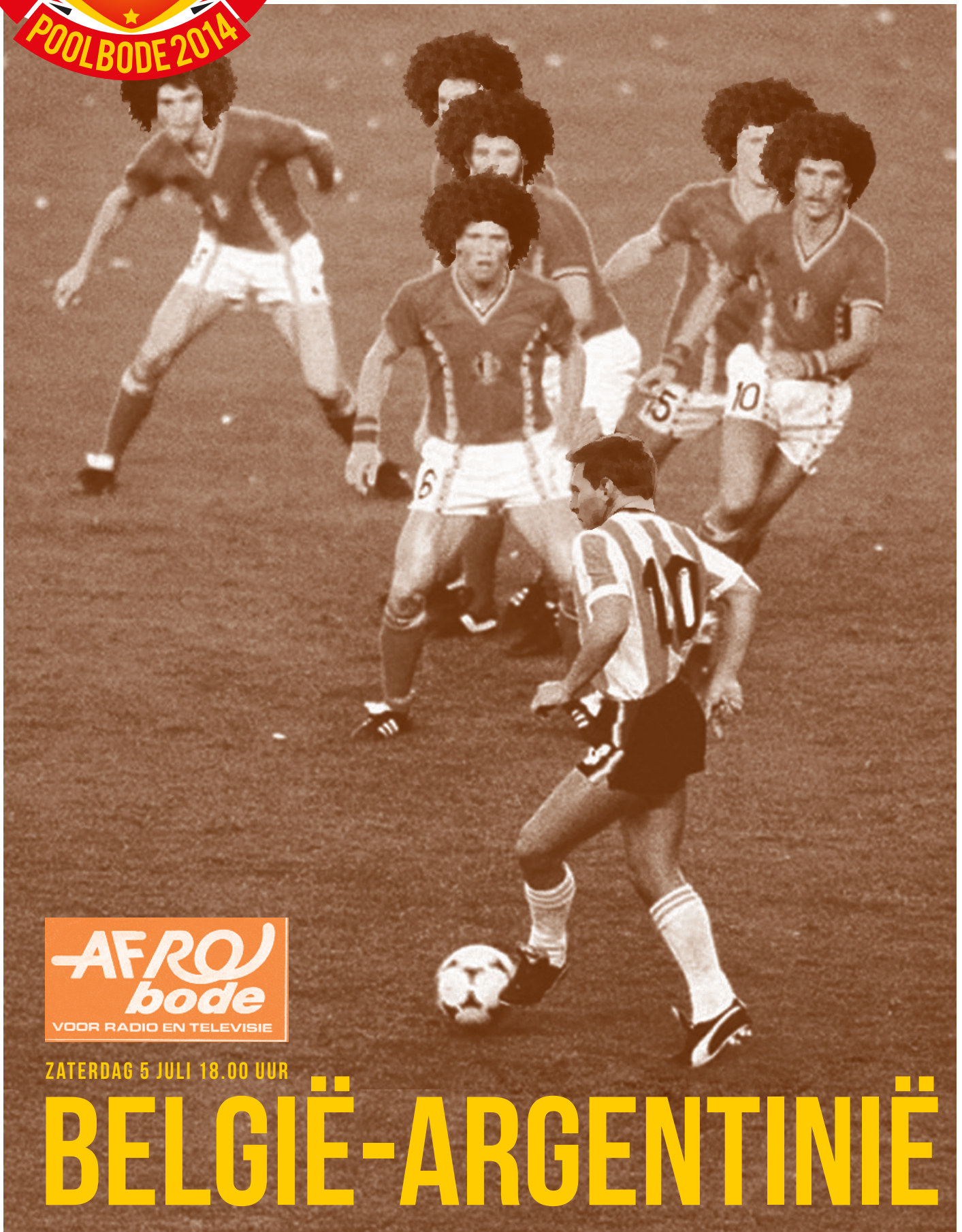
COSTA RICA-BODE

GASTHEREN TEUN ALFRED MICHEL ROY SEBAS HANS & JAN PRESENTEREN

POOLBODE NO.7 VRIJDAG 4 JULI

NIGEL!

VANUIT HET POOLCENTRUM RIDDERSTRAAT 29 NIJMEGEN / WWW.POOLBODE.NL

AFRO
bode
VOOR RADIO EN TELEVISIE

ZATERDAG 5 JULI 18.00 UUR

BELGIË-ARGENTINIË

DE WEDSTRIJDEN

VRIJDAG 4 JULI 18.00 UUR FRANKRIJK – DUITSLAND

Ze weten het niet, die Fransen. Maar echt: de wedstrijd tegen de Duitsers hebben ze al lang en breed gewonnen. Ze zijn nog maar negentig minuten verwijderd van de halve finale. En niemand die van tevoren een halve franc voor ze gaf. Behalve wij. Want poolbodes hebben nog potjes vol francs in gammele kastjes en op schappen met halflege verfpotten. Daar kunnen we er best een paar van missen. Maar denk nu niet dat alles door ons gematchfixt is. En dat daarom die Duitse spelers ineens doelgerichte sprintjes trekken richting toilet. Nou ja, gek is het natuurlijk wel. Hoe wordt een half team ineens zo ziek? Was het de Franse cuisine in het hotel? Was het de airco van de spelersbus (een Renault)? Interessant ook: hoelang moeten we wachten op de andere helft? Zie ze staan straks op het veld: hand tegen de achterkant van het broekje als ze een kopduel aangaan, remspoortje als ze een sliding maken of vreemde geluiden bij een schot van buiten de zestien. Ongemakkelijk. Kansloos zelfs.

Of zijn het smoesjes van Yogi Löw om een roemloze aftocht voor te bereiden? Is het pure angst voor de Fransen en scheissen ze daarom sieben Farben? Ze zijn natuurlijk al eens eerder de Elzas uitgejaagd. Die Duitsers toch. Wie had dat gedacht: Feiglingle.

VRIJDAG 4 JULI 22.00 UUR BRAZILIË – COLOMBIA

Tot vorige week werd Brazilië nog gezien als een van de meest kansrijke landen om die felbegeerde klomp-goud-op-een-stukkie-hout mee naar huis te nemen. Goed, in feite zijn ze natuurlijk al thuis, maar het gaat hier om het beeld, jongens. Werk even mee. En met 'vorige week' bedoelen wij om precies te zijn zaterdag 28 juni, 22:28 uur. Dat was het moment waarop het mooiste doelpunt van dit WK werd gemaakt. In het tijdsbestek van een halve seconde keek James Rodriguez even of hij op de juiste plek stond, nam de bal aan en ramde hem vervolgens fenomenaal langs de keeper. Later maakte diezelfde Rodriguez ook nog de 2-0. En guess what: James en zijn mannen gaat het vandaag opnemen tegen Brazilië. Die deden er twee verlengingen en een strafschoppen-serie over om Chili naar huis te krijgen. Sterker nog: als het Braziliaanse doel 3 centimeter hoger was geweest, hadden ze eruit gelegen. En dan moeten ze nu tegen deze Colombianen. Zeg maar Chili XL! Wij zien het dus somber in voor Brazilië. Maar liever nog zien we weer zo'n bloedstollende wedstrijd. Mooi man.

ZATERDAG 5 JULI 18.00 UUR ARGENTINIË – BELGIË

Elio Di Rupo belt een dag na de wedstrijd tegen de Verenigde Staten met bondscoach Marc Wilmots. 'Die keeper, z'n baard moet eraf!' 'Maar onze doelman heeft geen baard', antwoordt Wilmots verbaasd. 'Oh. Awel, we moeten het even over het volkslied hebben. Jullie zingen het niet mee.' Wilmots zucht. 'We weten niet in welke taal we moeten zingen. Duits, Frans, Nederlands, ik weet het niet.' 'Als jullie Argentinië willen slopen, zing dan in het Duits', tipt Di Rupo. 'Oké, merci meneer de premier.' Wilmots drukt het gesprek weg. 'O liebes Land, o Belgiens Erde, Dir unser Herz, Dir unsere Hand, Dir unser Blut, dem Heimatherde, Wir schwören's Dir, o Vaterland.' Hoe gaat zo'n Origin hiermee om? Of Lukaku? En was dit maar het enige probleem. Want Messi. Hij is veranderd. Hij dicteert het spel niet meer. Hij verstopt zich achter Di Maria of Higuain. En net op het moment dat je denkt nog kans te maken, slaat hij stiekem toe. Even denkt Wilmots erover Messi te laten schaduwen door Fellaini. Maar juist dan voelt hij zich lekker, onder die grote afro-parasol. Weg van de zon, uit de spotlights, hangend aan een broekspijp. Lurkend uit een kokosnoot laat hij zijn laatste gameboy-spelletjes zien en voordat je het doorhebt, speel je een potje Tetris op het gras van Estadio Nacional. En is Messi ervandoor. Op weg naar de goal. Op weg naar de halve finale.

ZATERDAG 5 JULI 22.00 UUR NEDERLAND – COSTA RICA

De Nederlanders hebben de smoor in. Vanwege de lies van De Jong en de hamstring van Fer? Een beetje, maar dat is het niet. Vanwege de schudding van Martens Indi? Haha, nee joh. Weet je waarom? Omdat ze niet meer in de bakoven-op-het-heetst-van-de-dag mogen. Ze moeten namelijk tegen de Costa Ricanen. Die willen helemaal niet voetballen op het heetst van de dag in de brandende zon. Net zomin als de Mexicanen en de Chilenen. Inderdaad: Zuid- en Midden-Amerikanen kunnen niet voetballen in de hitte. Ze zijn dat niet gewend. Als de zon hoog aan de hemel staat, houden zij siesta. Een uurtje of vijf, zes. Hoed over de ogen, luiken dicht. Vaak in hun sluimer nog zachtjes grinnikend om de Nederlandse toeristen die op hetzelfde moment fanatiek voetvolleyen op het strand, Inca-tempels beklimmen of bij een lokale broodjeszaak een gevulde favela met extra kaas proberen te bestellen. En nu zullen we het hebben. Aan het eind van de middag worden Ruiz en zijn vrienden wakker. Hup, de hangmat uit. Ze wrijven zich de slaap uit de ogen en drinken een flinke kop guaranakoffie. Nog even een duik in het zwembad en dan... klaar voor de start! Oranje speelt tegen Costa Rica als ze op hun scherpst zijn. Hun dag is zojuist begonnen. Rond deze tijd stopt Yolande normaal gesproken Wesley in de pyjama. Wordt dit het uur der Costa Ricanen?

Het leukste zusje

Rodaan

Wim Reuser

Annemai

Katlijn Hullegie

VALLENDE STER

'Ik zie een ster, hij staat nog ver. Maar strakjes komt-ie dichterbij.' Mouth & McNeal bezongen het lot van Esther Hermans al in 1974. Ze staat zes punten los en dat lijkt heel wat. Het is niets. Weten jullie nog wie Rianne Savenije was? Wij ook niet. Voor je het weet is zo'n voorsprong verdwenen: als sneeuw voor de zon of Spanjaarden op een WK. Iedereen kan vanaf nu nog 50 punten halen, dus tel uit je winst. Kom op **Bart Eisenburger**: zit niet bij de pakken neer en vul in die voorspellingen. De 90 punten zijn binnen handbereik. En dat geldt ook voor jou **Eric Wagemans**, **Natascha**, **Ruben Janssen**, **Noa de Poa** en **Errie-Kerrie**. Jullie zijn kansrijk. Dat wist je toch wel?

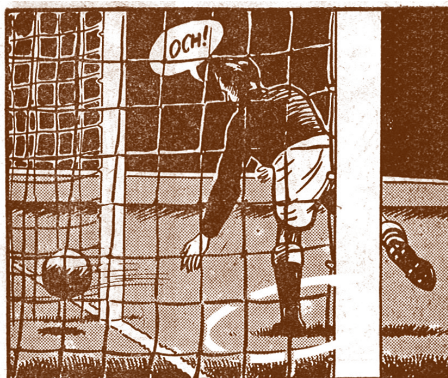
TOP-10 NA 56 WEDSTRIJDEN

1 ESTHER HERMANS	60	10	70
2 JOEP ORTHOFER	56	8	64
3 MINKE ORTHOFER	58	4	62
4 DAVITZE KÖNNING	54	8	62
RIANNE SAVENIJE	54	8	62
TJITS EN FRITS	54	8	62
7 BAUKMEISTER	50	11	61
8 GERDA VAN OORSCHOT	51	8	59
9 HENK!	50	8	59
10 LOES UIJLEN	51	7	58

SPUITBUS

Die allereerste keer schrokken we even. Scheids trekt als een pistolero in het nauw een spuitbus uit zijn holster. Bedreigd? Traangas? En toen dat besef: een nieuw Attriboot Ter Bevordering Van De Speldiscipline! En na 56 wedstrijden weten we: het werkt. Zelfs de meest doorgewinterde spelbedervers durven nog geen teen over de schuimstreek te zetten.

Hennie de Haan: De spuitbuspiepel! Hulptrainer Frans Hoek voorziet Dirk Kuijt, Georginio Wijnaldum en Robin van Persie van een klein spuitbusje. Meteen na het beginsignaal rennen beide middenvelders naar de beste spelers van Costa Rica: Brian Ruiz en Joel Campbell. Snel trekken ze een cirkel om beide cracks, die vanzelfsprekend de witte lijn niet durven overschrijden! Machteloos zien zij toe hoe de Nederlanders zich eenvoudig een weg naar hun strafschopgebied combineren. En dan komt de bal bij de grijnslachende Van Persie, die de bal zachtjes in de rechterhoek van het doel speelt. Buiten bereik van de arme, omcirkelde keeper Navas!

OERBODE

bekijk de eerste poolbode onder de knop archief, jaar 1990

Op zaterdag 4 augustus 1990 reden Ubu en ik het allereerste rondje ooit met een Poolbode in de tas. Na een urenlange tocht door Nijmegen eindigden we op de woonboot aan 't Meertje waar Jan Hoenselaar woonde. We werden binnen genodigd voor een kopje koffie. Jan was iemand tegen wie we nogal opeken in die tijd en zijn oordeel was voor ons heel belangrijk. Ik geloof dat we zelfs een beetje nerveus waren om ons blaadje aan hem te laten zien. Maar Jan was zo enthousiast dat we meteen snapten dat we iets moois in handen hadden. Hij las hem zo'n beetje onder onze ogen uit en ongetwijfeld zal de middag zijn geëindigd met bier op tafel. Als je het met de ogen van nu bekijkt en het blaadje eens leest, dan snap je het wel. Ondanks de wrakke opmaak (ik had in die zomer mijn eerste mac gekocht en grafisch vormgeven, daar had ik eigenlijk helemaal geen kaas van gegeten) en de vaak rammelende tekstjes, spat het plezier er vanaf. Eigenlijk zit alles erin wat de Poolbode zo leuk maakt.

Vier jaar later kwam Teun erbij, vriend van Ubu en bijna winnaar van de editie 1990. Ook hij was gevallen voor die eerste Poolbode. Met hem erbij kwamen we tot volle wasdom. In de jaren '90 ging dat nog heel anders dan nu. Geen idee waar we de tijd vandaan haalden om behalve het maken van de bodes ook nog ieders uitslagen in te voeren (tijdens het toernooi door te bellen naar 080-225117) en bij te houden in grote Excel-sheets. Nadat de boel gedrukt was (altijd onder grote tijdsdruk) bezorgden de Poolbodes óók nog eens bij zo'n beetje het hele deelnemersveld. Vanaf 2004 was dat over. Poolbode.nl verscheen. Een website waar je zelf je uitslagen kon invoeren en een bode die je zelf moest uitprinten. Veel werk bleef het evengoed. In de WK- of EK-maand draaide (en draait) het leven om de Poolbode. Nog steeds fietsen we pas als de vogels al fluiten weer naar huis.

Elk toernooi was er dat moeilijke moment als Nederland uit het toernooi gestoten werd. In 2010 was dat moment er niet. Nederland haalde de finale. Dat liep niet goed af. Maar wat veel erger was: Ubu werd kort daarna ziek. Meteen was duidelijk dat dat ook het einde van de Poolbode zou zijn, op 12 september 2010 verstuurden we dit mailtje:

Subject: Slecht nieuws van de poolbodes

Lieve pooldeelnemers,

Velen van jullie weten het al, velen ook niet.

We hebben slecht nieuws. Ubu is ernstig ziek. Hij wordt niet meer beter en heeft nog maar een korte tijd te leven. Dat doet ons verdriet. Om vele redenen. Ubu is een vriend, een broer, een geliefde, een vader. En in al die gedaanten hoort hij bij de absolute top.

Ubu is ook een poolbode. Is dat belangrijk? Ja natuurlijk. Het doet ons veel pijn om te zeggen dat Poolbode 2010 de laatste was.

Jullie willen we bedanken voor vele jaren trouwe deelname. Met jullie prestaties, wanprestaties, rare namen, saaie namen, woeste voorspellingen, laffe één-nulle-tjes, pseudoniemen, foto's en tekeningen, ingezonden stukjes, mailtjes... Al die lange, zware, toernooiweken hielden jullie ons wakker. Het was geweldig.

We zeggen vaarwel. Houd evenwel over twee jaar je mailbox in de gaten. Misschien heeft Hennie nog een plannetje...

Veel liefs van jullie poolbodes,

Alfred, Teun en Ubu

PS: Ubu heeft een site, www.ubulemereis.nl. Ga er gerust eens kijken.

Dat het klaar was, was duidelijk. In 2012 was er ook geen haar op ons hoofd dat eraan dacht een Poolbode te doen. Maar zie, een jaar later begon er toch weer iets te kriebelen. En zoals het verdwijnen van Ubu ervoor zorgde dat ik plots nieuwe vrienden kreeg, kwamen nu ook, alsof het zo moest zijn, maar liefst drie nieuwe bodes Ubu vervangen. De Poolbode leeft weer. Nog. En ik vind het fijn om te merken dat ik niet de enige ben die blij is, dat we op ons besluit terugkwamen.

Alfred

ALTIJD PRIJS

1E PRIJS € 400,00 + BOKAAL

2E PRIJS € 300,00

3E PRIJS € 200,00

4E PRIJS € 100,00

5E PRIJS € 50,00

TOPSCORERTROFEE: € 50,00 + SJERP

4

WOND

ECHTEMANNEN

Gijp verkoopt een hoop onbegrijpelijke onzin. Maar hij heeft het bij het rechte eind als hij zegt dat dit WK het beste toernooi ooit is. Tenminste van de laatste dertien keer. Want de kleine Bertie Brinta debuteerde tijdens het wereldbekertoernooi in Engeland. Nauwgezet schreef de tienjarige in zijn schriftje alle namen op van de spelers. Met vulpen. De fan van Lothar Emmerich en Wolfgang Overath had het vooral aan de stok met de naam van de Duitse doelman. Zijn juf zou onder zijn versies van Tilkowski steevast een rode streep hebben gezet. 48 jaar later is het WK het toernooi van de rode uitroeptekens. Wat een enerverend feest. Met een smetje. Uit volle borst meezingende Braziliaanse kinderen die het volkslied uit hun kelen knallen, Kameroenese kopstoten, massaal boegeroep als Bla-bla-blatter tijdens wedstrijden in beeld komt, betoverende beauties (m/v) op de tribunes, Afrikaanse regeringen die onderzoek laten doen naar het falen van hun voetballers, match-fixing, dodelijke doelpunten, zinderende slotfases, door-en-door bezwete voetballers die aan een wedstrijd wet-t-shirt meedoen, een woedende Per Mertesacker die ruzie zoekt met een kritische Duitse verslaggever, nieuwe sterren en, helaas ook, een oude wond die is opgereten. Bij een gepensioneerd voetballer die in deze Poolbode figureert in het roemruchte Kol-

Deelnemen aan de Poolbode is één grote achtbaan. Voorspellingen invoeren, bedenken welke speler het vaakst gaat scoren en natuurlijk elke week die bodes spellen. De ene dag sta je in de top-10 en twee dagen later val je buiten de eerste honderd. Tureluurs word je ervan. Je zou bijna vergeten dat je hier aan het begin van de rit flink wat geld voor hebt neergeteld. 'Dan maar een weekje minder met vakantie', dacht je nog. Maar wacht. Wij zitten dat geld natuurlijk heus niet alleen maar op te drinken, hoor. Niet alleen maar. Wij hebben mooie dingen voor jullie in petto.

We zitten nog wel een beetje te broeden op mooie poedelprijzen, maar de top-5 krijgt een lekker geldbedrag. Dan maar een weekje langer op vakantie!

Verder zien we jullie allemaal graag op de afsluitende Poolbodeborrel, ergens halverwege augustus. Dat is ook de kans om je favoriete pooldeelnemer te ontmoeten. Verlang je er al een paar weken naar om te weten hoe ... en ... en ... eruitzien? En die top-vijf? Is dat eigenlijk wat? Kom het zien - en laat jezelf zien. Wij zijn er ook. Uitnodiging, een exacte datum en locatie volgen uiteraard nog.

ping-Dynamoklassement. Niet lang nadat Nederland door Bernd 'Arjen' Hölzenbein op het hoogste niveau pootje was gelicht, was hij de snelle linksbuiten van het eerste elftal van de plaatselijke voetbalclub, ergens veilig in de Achterhoek. In een hoofdklasse. Van de Gelderse bond, zeg 4e, 5e klasse. Een ongetwijfeld glansrijke carrière werd al snel afgebroken. Het rijke antiroomse leven in Nijmegen vergde zijn tol. Later was hij in de Waalstad de niet meer zo snelle linkshalf van een vrienden-team. En daar ontwikkelde hij langzaam maar zeker een vreemde tic. Lag het aan hem of aan zijn ploeggenoten? Zeker is dat het voormalige Achterhoekse talent op Nijmeegse velden te vaak op de grond lag. Op de vreemdste momenten. Soms was er niet eens tegenstander in de buurt. Vaker wel. En die kreeg dan een vrije trap tegen. Want bijna geen enkele scheidsrechter zag in het onbeholpen gedrag van de Kolping-speler de ongewilde sublimatie van de zelftackle. Niemand voerde die beter uit dan de ex-Achterhoeker die steeds meer ging lijden onder dit emotioneel pijnlijke en op lachspieren werkende gedrag. Zelfs niet de man die zichzelf belachelijk maakte toen hij tegen de arme Algerijnen een kunstje opvoerde bij een vrije trap van het land dat dit keer in de finale door Nederland wordt afgetroefd: Thomas Müller.

Bertie B.

Traan

Een van de eerste films die ik als meisje in de bioscoop met vriendinnen en zonder ouders zag, was *Cry Baby*. U weet wel, die Amerikaanse fiftiesinterpretatie van *Romeo en Juliet* met Johnny Depp als bendejongen die verliefd wordt op het kakmeisje.

De stoere jongen had moeten huilen toen zijn vader overleed nadat hij getroffen was door de bliksem. Elk jaar op zijn sterfdag zou hij voortaan een traan laten voor de - waarschijnlijk niet zo heel - goede man. En om er altijd aan te denken, heeft hij ook onder zijn ogen een traan laten tatoeëren.

Daags na ons filmbezoek hadden Linda en Annemieke met oogpotlood een traan onder hun ogen getekend. Omdat ze de film subliem en Johnny Depp de knapste man op aarde vonden. Ik deed daar niet aan mee. Van Johnny was het stoer, hij was bendelid, van de meisjes was het een beetje raar: ze moesten de volgende dag gewoon naar de Brabantse middelbare-kakschool in een kleine stad.

Niet eerder dit WK had ik het zo warm, voelde ik mijn hart zo in mijn keel kloppen en frunnikte ik zo aan alles wat los en vast zat als afgelopen zondag in het Poolbodecentrum, alwaar ik de wedstrijd zag. Aan de ene kant van de tafel geloofden ze er in de tachtigste minuut niet meer in. Aan mijn kant van de tafel was er nog hoop. En zelfs geloof. Net als op alle andere plekken was er een explosieve vreugde toen Wesley de bal keihard rechtdoor in de netten trapte. En toen gebeurde het: mijn ogen werden waterig en ik liet een traan. Eentje.

Daarna ging het vanzelf. Elke avond, bijna kwart voor acht, denk ik sinds zondag even aan Wesley en worden mijn ogen waterig. Elke avond laat ik één traan. Ter voorbereiding op de goede wedstrijd. Dat was bij Johnny Depp ook zo mooi geweest. Goed, hij deed het al jaren, en ik nu vier dagen, maar toch. Dat blijk ik na al die jaren van *Cry Baby* geleerd te hebben. Daar had ik toen geen tattoo voor nodig. En nu ook niet. Ik laat een echte traan.

jnnk

STOPPERS & KETZERS!

Het is bij BEL-USA veel aanvallen & weinig scoren: Poolbode Roy denkt terug aan zijn vrijgezelle leven 🍷 Origami 🍷 De 66e minuut, dan ben je net over de helft 🍷 'Mertens, achter het steunbeen!' 🍷 Een origi van doelpunten zou leuk zijn 🍷 A boy named Zusi 🍷 Angel prikt hem erin. 🍷 De trainer van Algerije: Nordin van Marwijk! 🍷 Mozes weet geen uitweg 🍷 Kans op kans voor de Frans 🍷 Zaterdag tegen Costa Rica. Dat lijkt helemaal niet eng. Hoe eng is dat! 🍷 Klasse Jan Huntelaar 🍷 Dos Santos nog eens aan toe zeg! 🍷 Blesure De Jong; een nigel aan onze doods-kist 🍷

Het meisje en het wk